

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

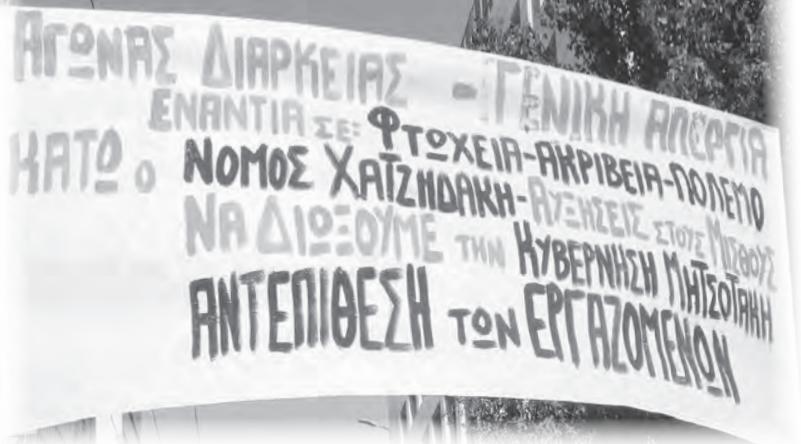
Τεύχος 16 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€

Κάτω τα χέρια από τα δικαιώματά μας

Δουλειά με αξιοπρέπεια Αυξήσεις μισθών πάνω από τον πληθωρισμό

80 χρόνια από την εκτέλεση του Π. Πουλιόπουλου

Φέτος συμπληρώνονται 80 χρόνια από την απώλεια του μεγάλου επαναστάτη-μαρξιστή και θεμελιωτή του ελληνικού τροτσκισμού, Παντελή Πουλιόπουλου. Εκτελέστηκε στις 6 Ιουνίου του 1943 από τους Ιταλούς φασίστες στο Νεζερό Φθιώτιδας μαζί με άλλους 105 αγωνιστές - ανάμεσά τους 4 τροτσκιστές.

Ο Παντελής Πουλιόπουλος αποτελεί δικαίως μια πολύ σημαντική μορφή του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς. Γεννήθηκε το 1900 στη Θήβα, σπούδασε στη Νομική σχολή της Αθήνας και παρόλο που καταγόταν από σχετικά εύπορη οικογένεια, εντάχθηκε από νεαρή ηλικία στο ΣΕΚΕ. Έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαμόρφωση του αντιπολεμικού/κομμουνιστικού κινήματος κατά τη διάρκεια της Μικρασιατικής Εκστρατείας 1919-1922. Το 1924, μετά το τέλος του πολέμου, εκλέχθηκε πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Παλαιών Πολεμιστών και Θυμάτων Στρατού, που διεκδικούσε μέριμνα για τους στρατιώτες που γύρισαν από το μέτωπο. Την ίδια χρονιά, σε ηλικία μόλις 24 χρονών εκλέχθηκε Γενικός Γραμματέας του Κ.Κ.Ε. και πρωταγωνίστησε στην προσπάθεια μετατροπής του κόμματος από εργατικό σε επαναστατικό - μαρξιστικό.

συνέχεια στην σελ. 8...

Μάθε τα δικαιώματά σου:
Άδεια εργασίας και επίδομα αδειάς
σελ.5

Vodafone
Απολύσεις και συνδικαλιστικές διώξεις
σελ.6

Επικαιρότητα
Τρεις μήνες μετά το έγκλημα στα Τέμπη
σελ.7

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα. Προτείνουμε και έχουμε:

-Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασιζέται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

**ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!**

Στον Κόσμο

Γαλλία

Εξέγερση έχει ξεσπάσει στα προάστια του Παρισιού μετά τη δολοφονία του 17χρονου Ναέλ από αστυνομικό επειδή δεν σταμάτησε σε έλεγχο της αστυνομίας. Τεράστιες διαδηλώσεις έχουν ξεσπάσει σε όλη τη Γαλλία ενάντια στην ρατσιστική αστυνομική βία. Οι πλειοψηφία των διαδηλωτών είναι νέοι των λεγόμενων «επικίνδυνων προαστίων», παιδιά και εγγόνια μεταναστών, με μέσο όρο ηλικίας κάτω από 20 ετών. Η κυβέρνηση των πλουσιών της Γαλλίας έχει απαντήσει με πρωτοφανή καταστολή μη διστάζοντας να κατεβάσει μέχρι και τεθωρακισμένα στους δρόμους του Παρισιού, απαγόρευσε τις διαδηλώσεις και την κυκλοφορία στα προάστια. Το υπουργείο Εσωτερικών της Γαλλίας ανακοίνωσε ότι μόνο την Παρασκευή 30/6 έγιναν 1.300 συλλήψεις ακόμα και νέων 13-15 ετών. Μέχρι την Τρίτη 6/7 οι συλλήψεις έφτασαν τις 2.400 ενώ άλλοι δύο άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους — ένας από αδέσποτη σφαίρα. Το κύμα αντίστασης και αγώνα των νέων των προαστίων είναι κομμάτι της μακράς ιστορίας αντίστασης ενάντια στην αστυνομική βία στη Γαλλία. Η δολοφονία του Ναέλ δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Είναι συνέχεια της καταπίεσης της εργατικής τάξης, της νεολαίας, των μεταναστών, που εκφράστηκε και στο κίνημα ενάντια στη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση των προηγούμενων μηνών.

Έκθεση Διεθνούς

Συνομοσπονδίας

Συνδικαλιστικών Ενώσεων

Οι επιθέσεις ενάντια στα δικαιώματα των εργαζομένων έφτασαν σε επίπεδα ρεκόρ από το 2014 έως και σήμερα. Έκθεση της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Συνδικαλιστικών Ενώσεων (ΔΣΣΕ) υπογραμμίζει πως μεταξύ Απρίλη του 2022 και Μάρτη του 2023, το 87% των 149 χωρών που μελετήθηκαν παραβίασε το δικαίωμα στην απεργία. Οι απεργίες ειδικά στη Λευκορωσία, την Αίγυπτο, την Ινδία και τις Φιλιππίνες οδήγησαν σε δίωξη ηγετών των συνδικάτων. Στο Σουδάν και τη Μιανμάρ, οι απεργίες ως πράξη αντίστασης στην στρατιωτική εξουσία αντιμετώπιστηκαν με βίβανση καταστολή. Στα 4/5 των χωρών παγκοσμίως (79%) εμποδίζεται με ποικίλους τρόπους το δικαίωμα σε συλλογικές διαπραγματεύσεις. Σε όλες τις ηπείρους, οι συλλογικές διαπρα-

ματεύσεις υπονομεύονται τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Ακραίος κυβερνητικός έλεγχος στις συλλογικές διαπραγματεύσεις παρατηρήθηκε στην Τυνησία, όπου δεν μπορεί να γίνει καμία διαπραγμάτευση με τα συνδικάτα χωρίς την άδεια του επικεφαλής της κυβέρνησης. Μάλιστα η ΔΣΣΕ την κατέταξε μαζί με τον Ισημερινό στις 10 χειρότερες χώρες για τους εργαζόμενους μεταξύ των οποίων βρίσκονται για άλλη μια φορά η Βραζιλία, η Αίγυπτος και η Τουρκία. Σε παγκόσμια κλίμακα 19 συνδικαλιστές δολοφονήθηκαν την περίοδο 2022-2023, οι 15 στην Κολομβία. Ανάμεσα στις εταιρείες που «κατέκτησαν την πρώτη θέση» στην παραβίαση εργασιακών δικαιωμάτων είναι η Άμαζον, η Apple, η Deliveroo, η IKEA, η Ryanair, η Starbucks και η Uber.

Στην Ευρώπη η βία διπλασιάστηκε κατά την ίδια περίοδο από 12% σε 26%. Για την Ελλάδα παρατηρήθηκε συστηματική παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων αφού, εκτός από τις απολύσεις και την υποβάθμιση εργαζομένων που συνδικαλιζούνται, η ΔΣΣΕ κατέγραψε και παραβιάσεις των συλλογικών συμβάσεων με μεγάλη συχνότητα.

Αργεντινή

Μια σημαντική κοινωνική έκρηξη συμβαίνει στην Αργεντινή, στην επαρχία Χουχούι από τις αρχές Ιουνίου ενάντια σε μια αντιδημοκρατική αναθεώρηση του τοπικού Συντάγματος που διευκολύνει την απαλλοτρίωση της γης από τα χέρια των ιθαγενών προς όφελος της εξορυκτικής βιομηχανίας, περιορίζοντας ταυτόχρονα το δικαίωμά τους στην αντίσταση. Η Αργεντινή κατέχει το 20,5% των παγκόσμιων αποθεμάτων λιθίου, μια από τις πιο αναγκαίες πρώτες ύλες στην αυτοκινητοβιομηχανία και ο πρόεδρος Αλμπέρτο Φερνάντες έχει δηλώσει πως θα δεκαπλασιάσει την παραγωγή λιθίου. Η αναθεώρηση του Συντάγματος στο Χουχούι στοχεύει στην διευκόλυνση της παραχώρησης μεγάλων εκτάσεων γης σε ξένες εταιρείες λεηλατώντας τις από τον αυτόχθονα λαό της Αργεντινής. Χιλιάδες εργαζόμενοι, με την στήριξη της επαναστατικής τροτσικιστικής αριστεράς που είναι άλλωστε και 3η δύναμη με 21% των ψήφων στο τοπικό κοινοβούλιο, δίνουν έναν αγώνα μέχρι τέλους με απεργίες διαρκείας, κλεισίματα δρόμων, μαχητική αυτοάμυνα απέναντι στην βάρβαρη καταστολή που δέχονται από την τοπική κυβέρνηση. Ο αγώνας αυτός είναι ζωής ή θανάτου και αυτό το έχουν καταλάβει οι κάτοικοι του Χουχούι.

Με ενότητα και αγώνα μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το Μητσοτάκη

Το αποτέλεσμα των εκλογών βαραίνει πάνω στους εργαζόμενους και τους αγώνες τους. Ο Μητσοτάκης με ποσοστό 40,55% πέτυχε την αυτοδυναμία για τη ΝΔ και θα συνεχίσει το καταστροφικό του έργο. Παρά την εγκληματική του τετραετία δεν τιμωρήθηκε αλλά αντίθετα ενισχύεται εντός και εκτός του κόμματός του. Είναι ένα αποτέλεσμα που σε συνδυασμό με την είσοδο της Ακροδεξιάς στη νέα βουλή φέρνει τους εργαζόμενους, και το εργατικό κίνημα σε δυσχερή θέση.

Όσο παράλογη κι αν φαίνεται η υπερψήφιση του Μητσοτάκη, δεδομένης της εγκληματικής τετραετίας του, δεν είναι ανεξήγητη. Ο Μητσοτάκης πήγε στις εκλογές και τις κέρδισε πατώντας πάνω στην κρίση του εργατικού κινήματος και του συνδικαλισμού, αλλά κυρίως πάνω στην προδοσία του ΣΥΡΙΖΑ που κυβέρνησε και εφάρμοσε μνημόνια, έσπειρε την απογοήτευση στους εργαζόμενους και τελικά νεκρανάστησε τους μνημονιακούς που με τη σειρά τους κυβέρνησαν με σκάνδαλα και φαγοπότη των «ημετέρων». Η αντιπολίτευσή του ήταν παρωδία, ψηφίζοντας μαζί με τη ΝΔ νομοσχέδια και επιδόματα στους ένστολους. Σε αυτές τις συνθήκες και χωρίς την ύπαρξη μαζικών αγώνων και με διάρκεια να στοχεύουν στην ανατροπή αυτού και του συστήματός του, καθώς και πολιτικών δυνάμεων αρκετά ισχυρών ώστε να στηρίξουν τέτοιους αγώνες, ο Μητσοτάκης επανεξέλεγε, αν και όχι με την πλειοψηφία που επεδίωκε.

Είναι αστήρικτες οι απόψεις που στη νίκη της ΝΔ και την εκλογική κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ “διαβάζουν” μία συνδιαλλαγή των μαζών με τον Μητσοτάκη μέσω των διαφό-

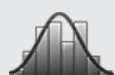
ρων “pass” ή την εξηγούν ως αποτέλεσμα ψυχολογικών διαταραχών των ελληνικού λαού. Το μόνο που επιδιώκεται μ’ αυτόν τον τρόπο είναι το ξέπλυμα του ΣΥΡΙΖΑ από τις τεράστιες ευθύνες του και την τιμωρία του που του επιβλήθηκε δίκαια αν και με μεγάλο πολιτικό κόστος για το σύνολο της κοινωνίας.

Μπαίνουμε σε μια περίοδο άκρως επικίνδυνη. Η νέα κυβέρνηση της ΝΔ και τα πρόσωπα που την απαρτίζουν, κομματικοί σαλιμπάνγκοι που βρήκαν πολιτικό καταφύγιο στο νεοφιλελευθερισμό, αδίστακτοι και χωρίς αρχές, συνιστούν μία απειλή για την κοινωνία. Η πολιτική κυριαρχία τους δεν είναι δεδομένη γιατί έχουν να διαχειριστούν την διλυτική κρίση του ελληνικού καπιταλισμού, να διαιωνίσουν το καθεστώς αποικίας χρέους στη χώρα, να συνεχίσουν την ίδια πολιτική ενίσχυσης των παρασιτικών κεφαλαίων που τρέφονται από το ταμείο ανάκαμψης και ξεπουλήματος δημόσιας περιουσίας. Τα πρωτογενή πλεονάσματα επανέρχονται και μαζί μ’ αυτά ολόκληρη η νεοφιλελεύθερη ατζέντα διάλυσης παιδείας – υγείας – ασφάλισης, βίαιης φτωχοποίησης μέσω του πληθωρισμού, δουλικών εργασιακών σχέσεων, ιδιωτικοποιήσεων. Ο πόλεμος μας απειλεί άμεσα με την σύγκρουση στην Ουκρανία και τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό, όπου ο ελληνικός καπιταλισμός επιδιώκει να οξύνει με συνεχείς θηριώδεις εξοπλισμούς. Σε αυτό το πλαίσιο, η ΝΔ, συννεπικουρούμενη πολιτικά από την Ακροδεξιά θα επιχειρήσει να τσακίσει κάθε αντίσταση με καταστολή, διέγερση αντι-συνδικαλιστικών νόμων, χτύπημα δημοκρατικών δικαιωμάτων, ακόμα και αλλαγή του συντάγματος.

Αυτό το θανάσιμο κίνδυνο οι εργαζόμενοι μπορούμε και πρέπει να τον αποτρέψου-

με. Να ξεπεράσουμε τις αδιέξοδες ατομικές συμπεριφορές που οδηγούν ακόμα και σε ψήφο στο Μητσοτάκη, ανασυγκροτώντας τη συλλογικότητά μας μέσα από αγώνες. Η απάντηση στην κατάρρευση των κοινοβουλευτικών αυταπατών δεν είναι η ιδιώτευση ή η ψήφος σε αρχηγικά, παρδαλά ή ακροδεξιά μορφώματα, αλλά ο αγώνας ενάντια στην επίθεση που δεχόμαστε με ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα διεκδικήσεων και σωτηρίας για κατάργηση των μνημονίων, την διαγραφή του χρέους, για να πληρώσουν οι πλούσιοι. Για την έξοδο από τους ιμπεριαλιστικούς σχηματισμούς ΕΕ και ΝΑΤΟ, το σταμάτημα των πολεμικών εξοπλισμών και της εμπλοκής στα πολεμικά μέτωπα ΗΠΑ / ΕΕ. Για μια κυβέρνηση των εργαζομένων, τη μόνη που μπορεί να το υλοποιήσει σε κοινούς αγώνες με τους ευρωπαϊούς εργαζόμενους.

Και βεβαίως, να αγωνιστούμε για την οικοδόμηση μιας εργατικής δύναμης ισχυρής μέσα στους χώρους δουλειάς, που θα δυναμώνει μαζί με τους αγώνες αλλά και θα συμβάλλει στην ενοποίηση και την επιτυχία των αγώνων. Σήμερα, με την κρίση του συνδικαλιστικού κινήματος και τη διαλυτική πρακτική της αστικοποιημένης συνδικαλιστικής ηγεσίας και των διασπαστών του ΠΑΜΕ, αυτή η αναγκαιότητα προβάλλει πιο επιτακτικά από ποτέ. Με αυτή την κρίση, η ύπαρξη αυτής της δύναμης είναι σε πολλές περιπτώσεις προϋπόθεση για την έναρξη αγώνων. Αυτή την αναγκαιότητα αναγνωρίζουμε στην Αντεπίθεση των Εργαζομένων και σε αυτήν την κατεύθυνση δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις. Πατί πιστεύουμε ακράδαντα ότι εμείς οι εργαζόμενοι έχουμε τη δυνατότητα και μπορούμε να νικήσουμε!

Στατιστικά

Η εργοδοτική ασυδοσία που έχει ξεσπλώσει μέσα στη μαύρη θητεία της κυβέρνησης Μητσοτάκη έχει ως αποτέλεσμα χιλιάδες θύματα εργαζομένων που τραυματίζονται βαριά ή χάνουν ακόμα και τη ζωή τους εν ώρα εργασίας. Σύμφωνα με τα νέα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, υπολογίζεται ότι τα καταγεγραμμένα εργατικά ατυχήματα στην Ελλάδα έφτασαν τα 4.475 το 2021, σημειώνοντας αύξηση 12,9% σε σχέση με το 2020. Το 2021 τα εργατικά «δυστυχήματα»-δολοφονίες ανήλθαν σε 31. Ο εργατοκτόνος νόμος Χατζηδάκη που επί της ουσίας νομιμοποίησε τις εργοδο-

τικές αυθαιρεσίες και απογείωσε το διευθυντικό δικαίωμα στραγγίζει το αίμα από τις φλέβες της εργατικής τάξης. Το 2022 η χρονιά έκλεισε με τη μαύρη λίστα των εργατικών δολοφονιών να καταγράφει 104 νεκρούς συναδέλφους ενώ σύμφωνα με ανεξάρτητη έρευνα της ΟΣΕΤΕΕ το πρώτο εξάμηνο του 2023 ήδη 85 εργαζόμενοι έχουν χάσει τη ζωή τους εν ώρα εργασίας!

Η φτώχεια έχει επίσης χτυπήσει κόκκινο! Η «Έρευνα Εισοδήματος και Συνθηκών Διαβίωσης των Νοικοκυριών» της ΕΛΣΤΑΤ τονίζει πώς ένα στα τέσσερα νοικοκυριά στην Ελλάδα, βρίσκονται στα όρια της φτώχειας. Ειδικά σε οκτώ Περιφέρειες -Ιόνια Νησιά, Βόρειο Αιγαίο, Δυτική Ελλάδα, Πελοπόννησος,

Δυτική Μακεδονία, Στερεά Ελλάδα, Κεντρική Μακεδονία και Ανατολική Μακεδονία και Θράκη- καταγράφονται τα υψηλότερα ποσοστά φτώχειας. Την ώρα που η κυβέρνηση βαυκαλιζεται για την αποκλιμάκωση του πληθωρισμού (αύξηση 1,8% το 2022-2023 έναντι αύξησης 12,1% το 2021-2022) η ακρίβεια συνεχίζει να θερίζει. Οι τιμές στα τρόφιμα έχουν παρουσιάσει κατά μέσο όρο αύξηση 12,2%. Συγκεκριμένα, καταγράφονται ανατιμήσεις της τάξεως του 13% σε αναψυκτικά/νερό, 14% στα λαχανικά, 15% στα γαλακτοκομικά, 14% στα λάδια και 9,5% στα δημητριακά. Ακόμα μεγαλύτερη αύξηση παρουσιάζεται στα φάρμακα (18%) επιβαρύνοντας ακόμη περισσότερο τα λαϊκά νοικοκυριά.

Εκπαίδευση

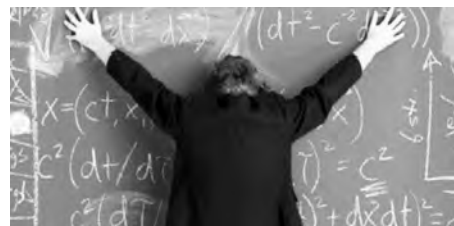
Εμπρός ολοταχώς της κυβέρνησης για την πλήρη ιδιωτικοποίηση του δημοσίου σχολείου

Μετά τα πολύ αρνητικά για όλους τους εργαζόμενους αλλά και για τους εκπαιδευτικούς εκλογικά αποτελέσματα της 25ης Ιούνη, το τοπίο στη δημόσια εκπαίδευση δεν είναι καθόλου καλό. Οι εκπαιδευτικοί είμαστε ένας κλάδος που δίνει εδώ και τρία χρόνια αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών, με πολλές δυσκολίες (καταστολή, δικαστήρια, ξεπουλήματα από τις δυνάμεις ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, ΠΕΚ αλλά και ΠΑΜΕ). Αυτή η απόρριψη των νεοφιλελεύθερων πολιτικών της ΝΔ στην εκπαίδευση δεν μπόρεσε να εκφραστεί και στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό.

Η κυβέρνηση της ΝΔ θα συνεχίσει το καταστροφικό έργο της άμεσα και με μεγαλύτερη ένταση για το δημόσιο σχολείο και τους εκπαιδευτικούς. Οι πρώτες δηλώσεις του νέου υπουργού Παιδείας Πιερρακάκη αφορούσαν το «πρώτο πλήρες ψηφιοποιημένο υπουργείο», φανερώνοντας πόσο μα-

κριά από τις πραγματικές ανάγκες μαθητών, εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου είναι οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές, που θα συνεχίζει να εφαρμόζει. Ανακοίνωσε ήδη ότι θα προχωρήσει ακόμα περισσότερο με την αξιολόγηση (θα γίνεται και από τους γονείς) και που σε συνδυασμό με την «ελεύθερη επιλογή» σχολείου από τους κηδεμόνες και την αυτονομία της σχολικής μονάδας θα οδηγήσει σε ένα πλήρως ιδιωτικοποιημένο σχολείο. Επίσης ανακοίνωσε ότι οι όποιες προσλήψεις θα γίνουν με γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ και μόνο για όσους περνούν τη βάση θα προσμετρώνται τα προσόντα τους (σπουδές, προϋπηρεσία κτλ). Μέσα σε ένα τέτοιο σχολείο δεν υφίστανται μονιμότητα και σταθερές εργασιακές σχέσεις, δεν χωρούν δικαιώματα και ελευθερίες -ούτε για τους εκπαιδευτικούς, ούτε για τους μαθητές- και πολύ περισσότερο δεν χωρούν στέρεες επιστημονικές γνώσεις.

Η συνέχιση του αγώνα των εκπαιδευτικών είναι επιτακτική! Η ομόφωνη απόφαση της 92ης Γ.Σ. της ΔΟΕ, για τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση, είναι μία αρχή. Η απόφαση αυτή ήρθε κάτω από την πίεση του αγώνα διαρκείας των εκπαιδευτικών τα τρία προηγούμενα χρόνια. Μόνο κάτω από την πίεση και ενεργοποίηση της βάσης με μαζικές Γ.Σ. και Επιτροπές Αγώνα μπορεί να υλοποιηθεί και να μην υπάρξει οποιαδήποτε υποχώρηση από τη μεριά της πλειοψηφίας της ΔΟΕ. Πρέπει να παρθεί αντίστοιχη απόφαση και από την ΟΛΜΕ και προκήρυξη απεργίας - αποχής και από την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας.

Εκλογές στο ΣΕΤΕΠΕ Θεσσαλονίκης-Χαλκιδικής-Πιερίας

Οι εκλογές για την ανάδειξη των νέων οργάνων του Συνδικάτου διεξάγονται στις **3-4-5 και 6 Ιουλίου του 2023** στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Διαδικασίες και Συνδικάτο μακριά από τις ανάγκες και τα προβλήματα των εργαζομένων...

Σε μια περίοδο μεγάλων αντεργατικών επιθέσεων της κυβέρνησης Μητσοτάκη, σε συνεργασία με τους εργοδότες του κλάδου και όχι μόνο, οι διαδικασίες των εκλογών χαρακτηρίζονται από την άνευ προηγουμένου προσπάθεια νοθείας/μετατροπής του καταστατικού του Συνδικάτου σε κουρελόχαρτο, από την πλειοψηφούσα παράταξη της Ταξικής Ενότητας (ΠΑΜΕ), αλλά και των ακολούθων της Λάντζα (ΑΡΙΣ)

1. Για πρώτη φορά οι εκλογές αυτές θα πραγματοποιηθούν παρά και ενάντια στο καταστατικό, με «ανοιχτά μητρώα», δηλαδή τις ημέρες των

εκλογών θα γράφεται και θα ψηφίζει οποιοσδήποτε, περαστικός, φοιτητής που δεν δουλεύει στον κλάδο, από τη «δεξαμενή» του ΚΚΕ.

2. Για τις καρέκλες, οι δυνάμεις της Τ.Ε. δεν θα διστάσουν να φέρουν να ψηφίσουν και διανομείς που είναι μόνο freelancers, που δεν είναι ούτε και θέλουν να αποκαλούνται εργαζόμενοι!

3. Την 3η ημέρα των εκλογών, οι κάλπες θα μεταφερθούν στο Καζίνο, πράγμα επίσης αντι-καταστατικό, με την δικαιολογία πως αυτό γίνεται για να μπορέσουν να ψηφίσουν και συνάδελφοι από τις γύρω περιοχές!

Συνδικάτα των εργαζομένων - Αγώνας για τις δικές μας ανάγκες!

Απέναντι σε ένα τέτοιο Συνδικάτο, ανίκανο και ανήμπορο να δώσει λύσεις και προοπτική στα προβλήματα των εργαζομένων, η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, συμμετέχει και σε

αυτές τις εκλογές θέλοντας να δείξει στους εργαζόμενους ένα άλλο σχέδιο, πραγματικής ανασυγκρότησης-ανασύνθεσης και αγώνα για ένα συνδικάτο με εργατική δημοκρατία. Με **ενότητα, αποφασιστικότητα και αλληλεγγύη, με επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο δουλειάς και με φωτεινά παραδείγματα αγώνων, όπως στην E-FOOD, αλλά και στους υπόλοιπους διανομείς, με νικηφόρους αγώνες για επαναπροσλήψεις και δεδουλευμένα (Πατσατζίδικο Τσαρούχας, Θάλασσα κ.ά.). Σε καταστήματα εστίασης (Seven2seven), που επιβάλλανε οι συνάδελφοι την εφαρμογή της κλαδικής σύμβασης και οι νικηφόρες διεκδικήσεις σε άλλα εστιατόρια, take-away κλπ. Για ένα τέτοιο συνδικάτο παλεύει η Αντεπίθεση των Εργαζομένων, με πραγματικούς αγώνες εργαλείο στα χέρια των εργαζομένων! **Γιατί έχουμε την δύναμη και ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!****

Μάθε τα δικαιώματά σου:

Ετήσια Άδεια και επίδομα αδείας

Με το άνοιγμα μιας ακόμα μαύρης τετραετίας που μας περιμένει μετά το αποτέλεσμα των εκλογών, καλούμαστε πιο έντονα από ποτέ να υπερασπιστούμε και να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας μέσα σε κάθε χώρο εργασίας. Το προηγούμενο διάστημα, η ισοπεδωτική νεοφιλελεύθερη πολιτική της ΝΔ έπεσε στις πλάτες όλων των εργαζομένων, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, κάνοντας τη κατάσταση ευνοϊκή για εργοδότες και αστική τάξη, στο όνομα μιας σταθερότητας που προφασίζονται, ενώ πέφτουμε όλο και πιο βαθιά σε μια από τις μεγαλύτερες κρίσεις του καπιταλιστικού συστήματος. Εμείς από τη μεριά μας δεν θα τους χαρίσουμε ό,τι μας ανήκει και έχουμε κερδίσει με αγώνες: Η άδεια, καθώς και το επίδομα αδείας είναι αναφαίρετα δικαιώματα όλων των εργαζόμενων.

Κάθε εργαζόμενος δικαιούται κατά τον πρώτο χρόνο εργασίας του 20 ημέρες άδειας, στο πλαίσιο της πενήνταήμερης εργασίας και ύστερα, για κάθε επιπλέον χρόνο εργασίας στον ίδιο εργοδότη η άδεια αυξάνεται κατά μια ημέρα (21 ημέρες άδειας το δεύτερο χρόνο, 22 ημέρες άδειας τον τρίτο χρόνο). Για την εξαήμερη εργασία υπολογίζονται 24 ημέρες άδειας για

τον πρώτο χρόνο εργασίας. Μετά τη συμπλήρωση 10 ετών εργασίας στον ίδιο εργοδότη ή προϋπηρεσίας 12 ετών σε οποιονδήποτε εργοδότη, ο εργαζόμενος πενήνταήμερης απασχόλησης δικαιούται 25 μέρες άδειας και ο εργαζόμενος εξαήμερης απασχόλησης δικαιούται 30 ημέρες άδειας.

Η άδεια, καθώς και το επίδομα αδείας είναι αναφαίρετα δικαιώματα όλων των εργαζόμενων.

Άδεια φυσικά δικαιούνται και οι εργαζόμενοι που δεν έχουν ολοκληρώσει ένα χρόνο εργασίας στην ίδια επιχείρηση ή οι εργαζόμενοι μερικής απασχόλησης ή με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή εκ περιτροπής. Για τους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης ή εκ περιτροπής, οι ημέρες άδειας που δικαιούνται για το πρώτο χρόνο εργασίας είναι για κάθε μήνα απασχόλησης το 1/12 των 20 εργάσιμων ημερών.

Η ετήσια άδεια όλων των εργαζομένων είναι μετ' αποδοχών, δηλαδή ο εργαζόμενος κατά τις ημέρες άδειάς του, λαμβάνει κανονικά τις αποδοχές που θα λάμβανε αν εργαζόταν με πλήρη απασχόληση. Στις αποδοχές αυτές συμπεριλαμβάνονται και όλα τα μηνιαία επιδόματα και οι προσαυξήσεις.

Ο χρόνος χορήγησης των αδειών καθορίζεται πλέον ύστερα από τη συμφωνία μεταξύ εργαζομένων και εργοδότη, ωστόσο τουλάχιστον οι μισοί από τους μισθωτούς μιας επιχείρησης πρέπει να πάρουν άδεια μέσα στο χρονικό διάστημα από 1η Μαΐου έως 30 Σεπτεμβρίου. Από την ημέρα που ο εργαζόμενος θα υποβάλει αίτημα για άδεια, ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να του τη χορηγήσει, μέσα σε

διάστημα δύο μηνών. Το σύνολο της αδείας ενός εργαζομένου θα πρέπει να έχει χορηγηθεί μέχρι 31 Δεκεμβρίου.

Επιπλέον, ο νόμος προβλέπει πως κάθε εργαζόμενος δικαιούται επίδομα αδείας για τη καλοκαιρινή του άδεια, το οποίο καταβάλλεται κατά την έναρξη της αδείας. Το επίδομα αδείας ισούται με 15 ημερομίσθια για όσους εργάζονται με μισθό ή με 13 ημερομίσθια για αυτούς που αμείβονται με ημερομίσθιο.

Με τον εγκληματικό ν. Χατζηδάκη πέρασε η νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 61 του Ν. 4808/2021), που δίνει τη δυνατότητα μεταφοράς της ετήσιας κανονικής αδείας μέχρι το πρώτο τρίμηνο του επόμενου ημερολογιακού έτους. Ωστόσο, αν μετά το πέρας και αυτού του διαστήματος δεν έχει χορηγηθεί η ετήσια άδεια και το επίδομα αδείας, τότε ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να καταβάλει τις αποδοχές του οφειλόμενου χρόνου αδείας με προσαύξηση 100% (διπλασιασμένες), συν το επίδομα αδείας.

Επίσης οφείλουμε να γνωρίζουμε πως η ετήσια άδεια χορηγείται συνεχόμενα και μόνο με την ανάδειξη επείγουσας ανάγκης για την επιχείρηση μπορεί να κατατμηθεί. Ακόμα και στη περίπτωση της κατάτμησης όμως, η πρώτη περίοδος αδείας δεν μπορεί να περιλαμβάνει λιγότερες από 6 ημέρες για την εξαήμερη εργασία και 5 μέρες για τη πενήνταήμερη αντίστοιχα.

Η άδεια και το επίδομα αδείας μας ανήκουν. Να τα διεκδικήσουμε όλοι σε κάθε χώρο εργασίας. Για να ζήσουμε μια ζωή με αξιοπρέπεια κι όχι σαν δούλοι για να πλουτίζουν οι επιχειρήσεις!

Αγώνας για ενίσχυση του ΣΜΕΘ

Στον χώρο των φροντιστηρίων κυριαρχεί η εργοδοτική ασυδοσία, καθώς δεν υπάρχει Συλλογική Σύμβαση Εργασίας δέκα και πλέον χρόνια. Το ωρομίσθιο παραμένει στα ίδια επίπεδα με πριν από μία δεκαετία, δεν αναγνωρίζονται τριετίες, κυριαρχεί η υποδηλωμένη εργασία, η απλήρωτη εργασία των διαγωνισμάτων/ενημερώσεων, οι επαναλαμβανόμενες συμβάσεις μέσα στην ίδια χρονιά και τέλος οι απολύσεις κάθε χρόνο με τις οποίες μένουμε άνεργοι αλλά κυρίως διαπραγματευόμαστε από το μηδέν την επαναπρόσληψή μας και τους όρους εργασίας.

Ο πληθωρισμός και η ακρίβεια σε όλα τα βασικά είδη κατανάλωσης, στα ενοίκια, στο ρεύμα και την θέρμανση,

αποτελούν ωμή ληστεία καθώς έχουν μετατρέψει τους μισθούς μας σε φιλοδώρημα! Οι όποιες αυξήσεις έχουν δοθεί με την αύξηση του κατώτατου είναι στην καλύτερη περίπτωση πενιχρές, καθώς ο μισθός δεν επαρκεί μέχρι το τέλος του μήνα.

Η κατάσταση που βιώνουμε θα χειροτερεύει διαρκώς αν δεν βάλουμε φρένο! Η υπογραφή ΣΣΕ από το Σωματείο είναι ο αποτελεσματικότερος δρόμος για την εξυπηρέτηση των αναγκών μας. Μόνο έτσι θα τεθεί το ζήτημα της αύξησης των μισθών, το ξεπάγωμα των τριετιών καθώς και το ζήτημα της δέσμευσης ανανέωσης της σύμβασης για κάθε νέα ακαδημαϊκή χρονιά και την μετατροπή της σε αορίστου χρόνου, έτσι ώστε να μπορούμε να σχεδιάζουμε τις ζωές μας και να εξασφαλίζουμε αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης. Πρέπει να μπει ένα τέλος στις ατομικές διαπραγματεύσεις που δίνουν την δυνατότητα στους εργοδότες να ασυδοτούν.

Το ΣΜΕΘ με τους αγώνες που έχει επιδείξει στο παρελθόν (ενάντια στις εργοδοσίες των φροντιστηρίων Μπαχαράκη, Σύστημα κ.α., ενάντια στην αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των ενσήμων, απεργία ενάντια στην προσφυγή της ΟΕΦΕ) έχει αποδείξει ότι μπορεί και να διεκδικεί και να κερδίζει. Καλούμε κάθε συναδέλφο/ισσα να εγγραφεί και να ενισχύσει το ΣΜΕΘ, ώστε να μπορέσουμε όλοι μαζί να ανοίξουμε το ζήτημα των ΣΣΕ σε κάθε χώρο δουλειάς αλλά και να διεκδικήσουμε και να επιβάλλουμε την εφαρμογή της Σύμβασης στην πράξη.

Vodafone

Κύμα απολύσεων και συνδικαλιστικών διώξεων

Στις 2/6, η Vodafone ανακοίνωσε στη συνάδελφο Ε.Γ. την απόλυση της μέσω τηλεφώνου, μετά τη λήξη της βάρδιας της. Αυτή δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία απόλυση στην οποία προχωράει η Vodafone, είναι όμως μια ανοιχτή επίθεση και προειδοποίηση απέναντι σε κάθε εργαζόμενο που αντιστέκεται, καθώς η συνάδελφος ήταν ενεργό μέλος του Πανελληνίου Σωματείου της Vodafone. Η μεθόδευση της απόλυσης, μέσω πιέσε-

ων και τραμπουκισμών αποτελεί ένα μήνυμα της εταιρίας σε όποιον διεκδικεί και παλεύει για τα αυτονόητα εν μέσω του κύματος ακρίβειας και της φτώχειας που πλήττει τους εργαζόμενους. Η απόλυση δεν είναι τυχαία. Εντάσσεται μέσα στο κλίμα προσωπικών επιθέσεων και πιέσεων προς τους εργαζόμενους για να αυξήσει η εταιρία τα ήδη υπέρογκα κέρδη της, την ίδια στιγμή που ανακοινώνει 11.000 απολύσεις. Η απόλυση αυτή δεν είναι η μόνη. Έχουν προηγηθεί και έχουν ακολουθήσει άλλες «σιωπηλές» απολύσεις συναδέλφων που η εταιρία έχει φροντίσει να απομονώσει στέλνοντάς τους στα σπίτια τους υπό το καθεστώς της τηλεργασίας που προωθεί μανι-

Το Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων της Vodafone προχώρησε σε

καταγγελία στην επιθεώρηση εργασίας και σε στάση εργασίας ως μια πρώτη απάντηση απέναντι στην απόλυση της συναδέλφου και εν γένει στο καθεστώς εντατικοποίησης και συνεχών παρενοχλήσεων της εργοδοσίας όμως αυτό δεν αρκεί. Πρέπει να ενισχύσουμε το σωματείο με την εγγραφή μας σε αυτό και να δημιουργήσουμε επιτροπές μέσα στο χώρο δουλειάς για να μπορέσουμε οργανωμένα και συλλογικά να αντιμετωπίσουμε τον κατακερματισμό των εργολαβικών εταιριών και την οργανωμένη επίθεση που έχει εξαπολύσει η εργοδοσία της Vodafone. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να εργαστούμε και να ζήσουμε με αξιοπρέπεια, ενάντια στο μαύρο μέλλον που μας ετοιμάζουν κυβερνήσεις και εργοδοσία.

Τρεις μήνες μετά το έγκλημα στα Τέμπη

Μετά το πολύνεκρο έγκλημα στα Τέμπη, τα τραίνα συνεχίζουν να λειτουργούν χωρίς να έχει υπάρξει καμία ουσιαστική βελτίωση στις υποδομές. Το πόρισμα της επιτροπής εμπειρογνομόνων κατέληξε στα βαθιά συστημικά προβλήματα του ΟΣΕ, στους εργολαβικούς ανταγωνισμούς και στην αποτυχία του πολιτικού συστήματος να χαράξει μια διαφορετική στρατηγική για τον σιδηρόδρομο. Πρόσφατα, το σωματείο των μηχανοδηγών κατέθεσε ακόμη ένα εξώδικο που προειδοποιεί για τον κίνδυνο νέου δυστυχήματος.

Οι μηχανοδηγοί του ΟΣΕ προχώρησαν σε 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση στις 30 Μαΐου, διαμαρτυρόμενοι για τα σοβαρά προβλήματα που συνεχίζουν να υπάρχουν στο σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας. Μάλιστα, την πρώτη ημέρα της επανεκκίνησης τους ενημέρωσαν ότι θα υπάρχει μονή γραμμή μεταξύ Λάρισας - Πλατέως, καθώς δεν υπήρχε κλειδούχος στον σταθμό του Λιτόχωρου. Στις 2 Ιουνίου είχε προγραμματιστεί 24ωρη απεργία από την Πανελλήνια Ομοσπονδία

Προσωπικού Έλεξης. Η απόφαση για αναστολή της ελήφθη ύστερα από διάλογο με τη διοίκηση της Hellenic Train, όπου δόθηκαν διάφορες υποσχέσεις από την εταιρεία. Μεταξύ άλλων, να δοθεί λύση στο ζήτημα της επικοινωνίας μέσω του εξοπλισμού όλων των τρένων με φορητές συσκευές GSMR μέχρι την πιστοποίηση των on board συστημάτων, καθώς και τα χρονοδιαγράμματα των έργων. Κανείς φυσικά δεν ξέρει αν αυτά θα γίνουν πράξη, αφού πρόκειται για ιδιωτική εταιρεία που δεν υπόκειται πραγματικά σε κάποιον έλεγχο.

Κομμένα καλώδια ηλεκτροκίνησης, διαβάσεις που δεν λειτουργούν και δεν φυλάσσονται, υποστελέχωση σταθμών, καταγγελίες για σταματημένα τραίνα μέσα σε τούνελ και πολλά ακόμη που εξακολουθούν να συμβαίνουν. Όλα αυτά είναι συνέπεια της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων, που θα συνεχίσει να εφαρμόζει ακόμα πιο σκληρά η κυβέρνηση Μητσοτάκη στη δεύτερη τετραετία που εξασφάλισε την 25η Ιούνη. Μόνο με τους δικούς μας αγώνες, όπως η κοινωνική έκρηξη για τις δολοφονίες των Τεμπών, μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε. Να συνεχίσουμε τον αγώνα μας για ζωή με αξιοπρέπεια, ενάντια στις πολιτικές του κέρδους.

Public

Να οργανώσουμε την αντεπίθεσή μας ενάντια σε απολύσεις και λουκέτα

Το περασμένο διάστημα και άλλοι συναδελφοί μας στα Public-Media Markt βρέθηκαν αναίτια και απροειδοποίητα στο δρόμο, με αισχυρές δικαιολογίες εκ μέρους προϊσταμένων όπως «δεν ταιριάζεις στο προφίλ μας». Η ασυδοσία τους έχει γίνει τέτοια που έχουμε δει μη ανανέωση συμβασιούχου επειδή «δε χαμογελούσε αρκετά»! Η πραγματικότητα είναι πως τα καταστήματα παραμένουν υποστελεχωμένα, οι ελάχιστες προσλήψεις που μπορεί να γίνουν αφορούν αποκλειστικά 4ωρη εργασία και σπάνια 6ωρη, ενώ το πλήρες 8ωρο φαίνεται να αποτελεί παρελθόν. Έτσι καταλήγουν να καλύπτουν τις βάρδιες των πωλητών με συνεχόμενες υπερωρίες επί εβδομάδες, με σπαστά ωράρια και βάρδιες - σφηνές στη μέση της ημέρας.

Ταυτόχρονα, φημολογείται έντονα η συνέχιση του λουκέτου σε αρκετά ακόμη από τα μικρότερα καταστήματα της αλυσίδας, χωρίς όμως να υπάρχει τίποτα επίσημο και με τους εργαζόμενους να πηγαίνουν κάθε μέρα στη δουλειά με την αγωνία του ποιος θα είναι ο επόμενος και αν θα μπορέσουν να κρατήσουν τις δουλειές τους. Μέσα σε αυτό το κλίμα, η εταιρεία συνεχίζει ακάθεκτη να διαφημίζει επενδύσεις εκατομμυρίων, χωρίς καμία πρόθεση να αυξήσει στο ελάχιστο τους μισθούς. Τα εκατομμύρια φυσικά προέρχονται από τις «επιδόσεις» των εργαζομένων που καλούνται να πιάσουν καθημερινά εξωφρενικές στοχοθεσίες για μπόνους-φιλοδωρήματα, προκειμένου να μπορούν να βγάλουν το μήνα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι κρίσιμο να ζωντανέψουμε τα σωματεία και τις δομές αυτοοργάνωσης που υπάρχουν και παρεμβαίνουν στην PMM. Το βαρύ εκλογικό αποτέλεσμα της 25ης Ιούνη συνηγορεί προς την ίδια κατεύθυνση. Ο νέος υπουργός Εργασίας, Άδωνις Γεωργιάδης έχει ήδη δώσει ένα μικρό δείγμα από τα σχέδιά του ψηφίζοντας την επέκταση του ωραρίου των εμπορικών καταστημάτων. Μπροστά στην κουλτούρα της παραίτησης (κυριολεκτικής και μεταφορικής) να δείξουμε έναν δρόμο αντεπίθεσης.

Συμμετέχοντας ενεργά στις διαδικασίες του σωματείου αλλά και σχηματίζοντας Επιτροπές Αγώνα στα καταστήματα, με αλληλεγγύη και αυτοοργάνωση, μπορούμε να διαμορφώσουμε εμείς τους όρους της εργασίας μας. Γι' αυτό και η συμμετοχή και συμβολή κάθε εργαζόμενου είναι σημαντική. Σ' αυτή την κατεύθυνση η Αντεπίθεση των Εργαζομένων παρεμβαίνει στους χώρους δουλειάς αλλά και συμμετέχει στο σωματείο του Public. Κόντρα στην ατομικοποίηση και την αποξένωση, για να συντονίσουμε συλλογικές διεκδικήσεις για τις δικές μας ανάγκες, ανώτερες από τα κέρδη οποιασδήποτε επιχείρησης.

80 χρόνια από την Δολοφονία Π.Πουλιόπουλου η συμβολή του στο εργατικό κίνημα

...συνέχεια από την σελ. 1

Εξορίστηκε από τη παγκαλική Δικτατορία μαζί με άλλους αγωνιστές. Επιστρέφοντας από την εξορία, αγωνίστηκε ενάντια στον γραφειοκρατικό εκφυλισμό του κόμματος που προωθούσε η σταλινική τριάδα Χαϊτάς-Ευτιχιάδης-Ζαχαριάδης. Το Νοέμβριο του 1927 έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στη συγκρότηση της Αριστερής Αντιπολίτευσης, υιοθετώντας εν τέλει τις θέσεις της Διεθνούς Αριστερής Αντιπολίτευσης, του Τρότσκι.

Το 1934 ιδρύει την Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας (ΟΚΔΕ) και αφιερώνει την υπόλοιπη ζωή του σε μία αταλάντευτη και ακούραστη προσπάθεια για την επαναστατική διαπαιδαγώγηση του ελληνικού εργατικού κινήματος και τον μαρξιστικό εξοπλισμό του. Θα συγκρουστεί με τις αποφάσεις της 6ης Ολομέλειας της ΚΕ του γραφειοκρατικοποιημένου πλέον ΚΚΕ – που έκαναν λόγο για «επανάσταση κατά στάδια», γρά-

φοντας το μνημειώδες έργο «Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα;». Σε αυτό του το έργο, ο Πουλιόπουλος θα δώσει στο ελληνικό εργατικό κίνημα την πληρέστερη μαρξιστική ανάλυση του ελληνικού καπιταλισμού. Το 1938 συλλαμβάνεται από την δικτατορία Μεταξά και φυλακίζεται στην Ακροναυπλία, όπου συνέχισε την πολιτική του δράση και το συγγραφικό

➤➤➤ Ο Πουλιόπουλος σε όλη τη ζωή του διακρίθηκε από την αλληλεγγύη στον συνάνθρωπο, τον φτωχό και τον κατατρεγμένο.

κό του έργο μέχρι και την εκτέλεση του. Μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα μίλησε στους Ιταλούς φαντάρους, στα ιταλικά, για την βαρβαρότητα του πολέμου, τον διεθνισμό και την κοινή πάλη των λαών. Οι φαντάροι αρνήθηκαν να πυροβολήσουν και την εκτέλεση ανέλαβαν οι αξιωματικοί.

Ο Πουλιόπουλος σε όλη τη ζωή του διακρίθηκε από την αλληλεγγύη στον συνάνθρωπο, τον φτωχό και τον κατατρεγμένο. Θυσίασε μια καριέρα στην δικηγορία και, τασσόμενος στο πλευρό της εργατικής τάξης, προσέφερε την ίδια του τη ζωή στην ταξική πάλη. Με αυταπάρνηση, θυσίαζε τις προσωπικές του ανάγκες για να βοηθήσει τους συντρόφους και συναγωνιστές του.

Το πολύτιμο έργο, το φωτεινό και ανεκτίμητο παράδειγμα του Πουλιόπουλου αποτελεί μέχρι και σήμερα έναν άσβηστο φάρο για τις νέες γενιές επαναστατών. 80 χρόνια μετά τιμάμε τη μνήμη του και συνεχίζουμε των αγώνα του για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, για τη νίκη της Σοσιαλιστικής Επανάστασης.

